

край Троада, излѣзохъ у Неаполъ, и оттамъ го покарахъ пешкомъ кадѣ филипополъ и Македоніѣ Въ това си пѣтуване С. И. посѣщаваше черквы-ты, дѣто ся случяхъ на пѣтя му, и поучяваше братіа-та за да бѣдѣтъ всякога трезвенни и будны въ вѣрж-тѣ. Отъ Епиръ сѣднахъ пакъ на корабль и, по Адриатическо-то и Тирійско море, стигнахъ въ Путеонъ, дѣто ся прія любезно отъ тамошны-ты братна. Най сѣтиѣ, воденъ отъ войны-ты, пристигва у Римъ, дѣто го прѣдадохъ съ прѣпорѣчителны-ты писма отъ царя, на градскыя сѣдникъ, кой-то като видѣ С. Игнатіа, и прочете царско-то повелѣние, заповѣда изведнѣжъ да ся приготвятъ скоро звѣрове-ти. На другыя день поведохъ С-го камъ позорище-то*) дѣто бѣше събранъ всичкый народъ отъ града. — Тѣй святый обесчестяванъ и свързанъ, като достигна тамъ и видѣ толкова народъ, нажали му ся, не за друго, нъ само защо-то безъ да знае нѣкой отѣ и що е (освѣнь вѣрни-ти), укорявахъ го като злодѣй; за това, като ся обърна съ весело лице камъ народа, изрѣче тыя думы: „О вые маже Римляни! които сте ся прибрали днесъ да гледате на прѣдстоящъ-тѣ борбѣ, знайте, че азъ не приѣманъ това наказание отъ нѣкое злодѣйство, нито съмъ осѣденъ на такавъ грознѣ смъртъ за нѣкое беззаконіе, нъ само за одного Бога моего, кого-то обычамъ отъ всичкѣ-тѣ си душы и при кого-то желахъ да отидѣ по-скоро. Като изрѣче Святый тыя и другы още думы, пуснахъ львовѣ-ты, кои тычяшкомъ нападнахъ върху него, раскъсахъ го на чѣсти и изадохъ всичко-то му тѣло, освѣнь дебелы-ты кости; и тѣй ся испълни желание-то на С-го, кой-то искаше да бѣде гробъ-тъ му въ звѣрско-то чрево. Всеблагый Богъ можаше да затули львскы-ты уста, както ся случи съ П. Данайла и другы; нъ непостижима-та Негова промысль изволи да стане всичко по вољж-тѣ на страдалеца, кой-то това просяше.

Като ся разиде народъ-тъ, нѣкой отъ вѣрны-ты Римляны, до кой-то бѣше писалъ С. Игнатъ отъ Смирнѣ, и другы, що бѣхъ го придружили отъ Антиохіѣ, събрахъ останалы-ты кости, и ги положихъ честно на едно знаминито мѣсто отвънъ града.

Това е было около стотина години по Христа въ мѣсяць Декемвріа на 20-й день.

*) Мѣсто дѣто убивахъ виноваты-ты, и ся събираше народъ-тъ да глѣда (Тур. на сепръ).